

Averbode

driemaandelijks tijdschrift - 3^e trimester 2022 - 50ste jaargang

P002258 afgiftekantoor 3270 Scherpenheuvel

Inhoud

Editoriaal	3
Jongerenontmoeting 2022	4
Gebed	11
Allerheiligen en Allerzielen, dagen van verbondenheid	12
Kunst in de kijker	20
Abdijnieuws	
Studiedag norbertijns erfgoed in Vlaams-Brabant	22
75 jaar Kerk in Nood	23
Het Begijnhof op uitstap	24
Tenhemelopneming van Hugo	25
15 augustus	26
Conventsretraite	27
Kroningsfeesten Scherpenheuvel	27
Bezoek minister Diependaele	28
Parcum 25 jaar	28
Mediorenuitstap 2022	29
Gouden priesterjubileum Jan Ophoff	30
Zilveren priesterjubileum Jan Vankeirsbilck	33
Open Monumentendag - Opendeurdag	33
Abdijproducten	34
Aangekondigd	35

De abdij is partner in het Netwerk Open Monumenten. Meer informatie op:
www.openmonumenten.be/monumenten/abdij-van-averbode

Wie het wenst kan de restauratie van de slotmuur financieel ondersteunen
fiscaal attest mogelijk.

Rekening BE39 7460 2786 5219, Herita, Oude Beurs 27, 2000 Antwerpen
met vermelding: Gift Abdij der Norbertijnen Averbode

Editoriaal

abt Marc Fierens

*D*it voorjaar gaf paus Franciscus in zijn toespraken een catechese over de ouderdom en over de ouderen. “In de geschiedenis van de mensheid zijn de ouderen nog nooit zo talrijk geweest”, constateert de paus. Tegelijk stelt hij vast dat ouderen in het algemeen in de marge van de samenleving zijn beland.

Immers het ideaal van onze maatschappij is de jonge volwassene, die zichzelf bepaalt en alles doet om zo lang mogelijk jong te zijn en te blijven. Een ideaal dat bij vele jongeren en minder jongeren frustraties en desillusies wekt. “De eeuwige jeugd is een gevaarlijk waanbeeld”, vervolgt de paus. Want dit mensbeeld verbreekt de eenheid, de band tussen de generaties.

Het is een uitdaging om de band tussen de generaties, oud en jong, opnieuw op te nemen. Om een toekomst op te bouwen hebben jongeren nood aan de idealen, de ervaring en de getuigenissen van ouderen. Men kan trouwens alleen maar ‘jong’ zijn door het feit dat er

ouderen zijn, en omgekeerd kan men alleen ‘oud’ zijn in confrontatie met jongeren!

De band tussen oud en jong loslaten betekent een verarming voor de verschillende generaties. Immers elke leeftijd heeft zijn betekenis en bijdrage voor heel de samenleving. Oudere mensen hebben een schat door te geven aan jongere generaties. Het gaat hier niet om een schat van kennis, nog minder om geld of een erfenis, maar om iets veel kostbaarder: hun levenservaring en hun geloof. Die ervaring, die wijsheid leert men niet in lessen of boeken, noch in de media. Die ervaring wordt doorgegeven. Dat concrete doorgeven van oud naar jong gebeurt vandaag te weinig, zeker naar de jongste generaties. Vooral als het gaat om het geloof. Het geloof doorgeven betreft niet zozeer de geloofskennis, het gaat vooral om het vertellen wat het geloof concreet betekent en hoe men het geloof beleeft en ervaart.

Paus Franciscus reageert fel tegen de realiteit dat ouderen vaak beschouwd worden als een consumptieartikel dat men wegwerpt zodra men het niet meer nodig heeft. Inderdaad, vele ouderen voelen zich overbodig of ervaren dat ze als een last beschouwd worden. Maar ze voelen zich vooral uitgesloten uit de samenleving, die voorbijgaat aan hun noden, en uitgesloten van sociale contacten.

Daarom roept de paus alle leeftijden op tot verantwoordelijkheid om de band tussen de generaties op te nemen en te versterken. Want ouderen, hoe oud ook, hebben nog hun rol te spelen en jongere generaties hebben hun getuigenis nodig.

Jongerenontmoeting 2022

fr. Viktor Henne

Van 23 tot en met 29 juli vond in de abdij van Mondaye (F) de zesjaarlijkse jongerenontmoeting plaats van onze Orde. Een traditie die het levenslicht zag in 1978 in het Ierse Kilnacrott. Sindsdien brengt het de jongeren in opleiding samen voor ontmoeting en gesprek. Magister Jan Vankeirsbilck en frater Viktor Henne waren er aanwezig.

Onze Normandische ontmoetingsweek opende met een prelude op de vooravond. Vijf medebroeders van de abdij van Strahov (CZ), onderweg naar Mondaye, maakten een tussenstop in Brabant en verbleven in Averbode.

In gezelschap van abt-generaal Jos Wouters en confrater Gilbert van de abdij van Berne, vertrokken we zaterdagmorgen 23 juli richting Zuidwest-Frankrijk. Onze eerste coördinaten stelden we in op de vallei van de Somme, met het oog op onze middagstop: Amiens. We gebruikten er een Italiaans middagmaal en bezochten de grootste gotische kathedraal van Europa. Tussen glooiende landschappen, met windmolens bezaaid, reden we over tolbelaste wegen richting

Na gebed en ontbijt vertrokken we naar Laon, de stad van Bertha met de Grote Voet, de tweede vrouw van Pepijn de Korte en moeder van Karel de Grote. Voor onze orde een belangrijke en historisch zwaarbeladen stad. Langs de oude pandgang, de prachtige trappenhal en de kerk werden we door de geschiedenis van deze Sint-Maartenabdij gegidst. Een uurtje voor de middag zochten we een kerkstoel op met rurale rieten zitting voor het vieren van de eucharistie. Bij de klokslag van 12 uur gebruikten we onze picknick in de zonovergoten pandtuin naast de kerk en begaven ons naderhand richting kathedraal voor een kort bezoek. Ontzag en bewondering voor de bouwkunde van de middeleeuwer beving elkeen. Maar... geen tijd om te blijven hangen in onze vervoering want er moest koers gezet worden richting Normandië. Rond het avonduur arriveerden we in Lisieux en kregen we de kans om de neo-Byzantijnse basiliek te bezoeken, er was ruimte voor persoonlijk gebed. Onder kleurige mozaïeken zongen we in de crypte samen de vespers. Het avondmaal, oftewel picknick nummer twee van de dag, aten we in de zuilengang naast de basiliek onder een zachte *soleil couchant*. De ervaring van rust,

ruimte en lucht in de latere avond na de lange busreis deed enkele deelnemers en mij nog een avondwandeling maken rond de abdij, alvorens de nachtrust op te zoeken.

Donderdagmorgen bracht ons terug het mooi gezongen ochtendgebed in Mondaye. Medebroeder Gabriël Wolf van de abdij van Windberg had ons intussen vervoegd en zou ons onderhouden over de geschiedenis en de spiritualiteit van onze professieformule. Bevloegen en met kennis van zaken wist hij op vele vragen een antwoord te geven. Na eucharistie, middagmaal en koffie in kleine kopjes bracht medebroeder Gabriël het tweede luik over de professie en presenteerden de Amerikaanse medebroeders en -zusters hun gemeenschappen. Tussendoor werd er verkoeling gebracht door cider en water met een scheut groseille. De onderlinge uitwisseling in kleine en grote praatjes maakte het tot een gezellig samenzijn. Dankbaarheid was dan ook ongetwijfeld de stille houding en bede van velen tijdens de eucharistische aanbidding en vespers. De rijkelijke barbecue met de gemeenschap van Mondaye was een informele en voortreffelijke afsluiter van deze buitengewone week. De abt van Mondaye sprak

Allerheiligen en Allerzielen Dagen van verbondenheid

fr. Filip Noël

Zijn mensen in een van God vervreemde wereld begaan met het lot van hun overleden geliefden? In menige seculiere uitvaartdienst wordt (te) uitgebreid stilgestaan bij het verleden van de overledene en bij het verdriet van de nabestaanden. Maar wat nu? Is de overledene volledig verdwenen? Of is de persoon nu 'een sterretje aan de hemel', wat dit ook mag betekenen? Een uitspraak over een leven na dit leven lijkt onaanvaardbaar. Als er geen God meer is, of mag zijn, is dit perspectief verdwenen. En daarmee wijkt de westerse, liberale en geseculariseerde wereld af van de meeste grote religieuze tradities van vroeger en nu. Vaak komt de moderne mens niet veel verder dan een minuut stilte. Een christen kiest voor een andere weg.

Christenen hebben van meet af aan een grote aandacht gehad voor hun overledenen. Het geloof in de verrijzenis van Jezus Christus heeft hun perspectief op leven en dood fundamenteel getekend. Jezus' verrijzenis is een verlossend gebeuren voor de gelovige christen die zich kind van God weet. De dood is niet het einde, maar veeleer een overgang naar nieuw, eeuwig leven. In dat leven bij Christus wordt de persoon gerespecteerd. De geloofsbelijdenis spreekt over 'de verrijzenis van het lichaam'. Om die reden hebben christenen hun doden altijd met veel zorg begraven. Dat blijkt al uit de christelijke graven in de catacomben en het wordt een traditie die zich doorzet. De in de Romeinse periode meer gebruikelijke crematie werd door christenen niet overgenomen, precies omdat men het lichaam van de overledene wilde respecteren. De christelijke begraafplaatsen bieden de gelegenheid om de doden te bezoeken en te gedenken.

Het sterven van een christen brengt verdriet, maar is niet zonder perspectief. De overleden

gelovige komt thuis bij God, de Vader van de verrezen Heer Jezus Christus. Gelovigen gedenken hun overleden geliefden niet alleen vanuit hun verleden, maar evenzeer vanuit hun leven bij God. De eerste christenen beschouwden zich omwille van het doopsel als 'geheiligden'. Zij noemden zich 'de heiligen' die in verbondenheid blijven met de 'heilige overledenen'. In die zin is de kerk als gemeenschap van de geheiligden groter dan de kerk op aarde: de overleden gelovigen blijven behoren tot de gemeenschap. Vandaar dat overledenen in of rond de parochie- of kloosterkerk werden en worden begraven. In sommige norbertijnenabdijen kregen overleden medebroeders nog tot in de negentiende eeuw een laatste rustplaats in de pandgang, in eigen huis: ook in de dood blijven zij leden van de gemeenschap.

Heiligenverering

In de vroege kerk ontstond de verering van overleden gelovigen die op bijzondere wijze getuigenis van hun geloof hadden afgelegd. De term 'heilig' ging men exclusief op die ge-

Wanneer de kerk vanaf de vierde eeuw in minder woelig water terechtkwam, ging de titel 'heilig' ook over op gelovigen die, zonder hun bloed te vergieten, God en Christus op een bijzondere wijze trouw gediend hebben. Deze heilige personen kregen de naam 'confessores' of 'belijders': zij hebben op radicale wijze het evangelie in hun leven geïntegreerd en op die manier hun geloof in Jezus Christus met woord en daad beleden. Sommigen beleefden een uitzonderlijk religieus, contemplatief leven: kluizenaars, kloosterlingen en maagden. Anderen zetten zich op verbazende wijze in voor hun medemensen. Een aantal heiligen bracht de theologie op een hoger niveau en worden kerkleraren genoemd. In alle gevallen gaat het om gelovigen die Jezus' woorden in de Bergrede ernstig nemen en in het eigen leven integreren. De wereld van de heiligen is heel divers en getuigt tot op van-

daag van de krachtige inspiratie die uitgaat van het evangelie van Jezus.

De verering van de heiligen ontstaat vaak spontaan in de lokale kerkgemeenschap. Aanvankelijk was zij niet afhankelijk van wondertekenen, hoewel deze een rol konden spelen. Mettertijd worden mirakels een belangrijker gegeven voor een heiligverklaring. Tot in de middeleeuwen keurde de plaatselijke bisschop de verering van een heilige goed. Vanaf de twaalfde eeuw trekken de pausen de officiële heiligverklaring naar zich toe, hoewel ook daarna nog gevallen bekend zijn van heiligverklaringen door een bisschop. Pas in 1634 verklaarde paus Urbanus VIII de heiligverklaring als een exclusief recht van de Heilige Stoel, maar de bisschoppen kunnen in het proces wel een taak krijgen. Een heiligverklaring volgt een procedure die meestal

Fra Angelico (1395-1455), De voorlopers van Christus met heiligen en martelaren, National Gallery, Londen

Allerheiligen en Allerzielen zijn niet alleen volgens de kalender maar ook spiritueel nauw op elkaar betrokken. De gemeenschap van de heiligen heeft op beide dagen een centrale plaats. De verbondenheid van de in de wereld levende gelovigen met allen die hen zijn voorgedaan, heiligen en gewone christenen, is een mystiek gevolg van het christelijke verrijzenisgeloof. Christenen gedenken hun doden niet alleen vanuit de herinneringen van het verleden, maar kijken vol vertrouwen naar de toekomst die in de hemel is. Een minuut stilte kan bezinning brengen, maar het gebed is de taal van de verbondenheid. Allerheiligen en Allerzielen bieden troost die alleen Jezus Christus kan geven.

Bronnen:

Liturgisch woordenboek, 2 delen, Romen & Zonen, Roermond-Maaseik, 1958-1962.

Lohfink, Gerhard, *Niets aan het einde? Over opstanding en eeuwig leven*, Uitgeverij Averbode, Averbode, 2018.

Sesboüé, Bernard, *Ik geloof. Een uitnodiging voor de 21ste eeuw*, Uitgeverij Averbode – Uitgeverij Kok, Averbode, 2000.

Omhoog, vooruit, waarheen?

DL, zonder titel

1982

cfr. Raymond Minnaert

Wanneer het woord moderne kunst valt, denken de meeste mensen aan figuren zoals Pablo Picasso (1881-1973), George Braque (1882-1963), Mark Rothko (1903-1970), Piet Mondriaan (1872-1944) of Jackson Pollock (1912-1956) en aan schilderijen die “niets voorstellen”. Anders gezegd aan voorstellingen die louter bestaan uit kleur of meetkundige vormen. Maar er is ook moderne kunst die realistisch is. Een geschilderd portret is nog altijd zeer geliefd en ook het stilleven spreekt nog altijd kunstenaars en liefhebbers aan. Ook het hier gepresenteerde werk is modern, eigentijds en tot op zekere hoogte realistisch. Weergegeven zijn herkenbare dingen. Een hek dat openstaat, een weg die aan de horizon verdwijnt in een bos. In de lucht zweeft een kleurrijke luchtballon en links herkennen we achter de bomen de toren van de abdijkerk van Averbode.

Toch zijn deze herkenbare elementen bijeengebracht op een manier die ons enigszins verwart. Er vindt hier iets plaats dat onze gedachten op iets anders richt dan op het landschap dat hier voorgesteld wordt. Er is iets aan toegevoegd met een diepere mening. Het is een zoeken naar deze mening die hier weergegeven wordt en het is een zeer persoonlijke opinie die zeer zeker aangevochten, en zelfs verbeterd kan worden.

Het is een schilderij dat “magisch realistisch” genoemd kan worden, misschien ook “surrealistisch”. Het doet denken aan sommige werken van de Nederlandse schilder Carel Willink (1900-1983), maar ook aan onze landgenoot René Magritte (1898-1967) die bij de surrealisten gerekend wordt. Gekende en herkenbare elementen worden uit hun context gehaald en tot een nieuwe voorstelling omgevormd die vervreemdend is, de toeschouwer enigszins van stuk brengt en voor een visuele puzzel plaatst.

Het hek staat open. Het nodigt uit de weg te bewandelen die naar het bos leidt. Het is een weg in

het onbekende, want wat heeft het bos te bieden of te verbergen? Het is een levensweg. Hier staat de mens in het hier en nu en wat komen gaat weet niemand. En er ligt al een weg achter ons.

Boven de weg zweeft een luchtballon. Het middel waarmee de gebroeders Montgolfier voor het eerst in 1783 de mens losmaakten van de aarde en het begin van de verovering van de lucht inluiden. Zo is de ballon een symbool voor de drang van de mens de aarde te over- en te ontstijgen. De drang om dat wat boven is te bereiken en te ontdekken, om de wereld van boven te kunnen zien en zo te kunnen bevatten. De kleuren kunnen hier duiden op de diversiteit van de mensheid, alle rassen en talen, religies en levensbeschouwingen. Voor sommigen een dreiging, voor anderen een schat van mogelijkheden tot contact en wederzijds begrip.

Links op het schilderij de toren van de abdijkerk van Averbode. Een baken voor de omgeving en van verre zichtbaar. Zij kan gezien worden als een vingerwijzing naar dat wat boven is of religieus gezien naar diegene die de mensen overstijgt, naar diegene die God genoemd wordt en als dusdanig aanbeden en vereerd. Het uurwerk is weggelaten. Verwijzing naar de tijdloosheid? Of is datgene wat hier weergegeven wordt iets dat stilstaat en alleen maar een momentopname? Tussen verleden en toekomst in.

Boven dit alles is er een zomers aandoende lucht. Maar toch met wolken die van rechts naar links overgaan in een dreigende onweerslucht. De wereld is vol schone dingen op alle vlakken. Sociaal, technisch, artistiek. Maar alles kan omslaan in het tegenovergestelde. Het is de wereld waarin wij leven. Een wereld met herkenbare elementen, die van tijd tot tijd bijeenkomen en een nieuwe mening geven, een andere richting aanwijzen. Naar een ongekende horizon of naar datgene wat de werkelijkheid overstijgt.

Abdijnieuws

Studiedag norbertijns erfgoed in Vlaams-Brabant

Op 11 juni vond de jaarlijkse studiedag plaats van het Documentatiecentrum Vlaams-Brabant en het Rijksarchief Leuven. Onderwerp was het norbertijner onroerend erfgoed in de provincie. In Vlaams-Brabant zijn er drie abdijen: Grimbergen, Park en Averbode. Bovendien was er het norbertinessenklooster Gempe in Tielt-Winge. Deze abdijen en enkele abdijen in de buurt, zoals Dielegem (Jette), Heylisseem, Tongerlo en Ninove, hadden hoeves, molens, kapellen en vooral pastorieën die bewaard bleven. Er waren ook enkele refugehuizen en het college van Premonstreit in Leuven. De inventaris van dit alles levert een groot aantal monumenten op, waarvan vele vandaag beschermd zijn. Na enkele

algemene overzichten werd ingezoomd op concrete dossiers: de hoeves van Park in Lubbeek en Vossem (Tervuren), de kaarten van landmeter Philips de Dijn († 1665) voor de abdij van Ninove, de molens van Grimbergen en Park, het erfgoedbeheerplan van voormalig abtisdomein van Grimbergen in Amelgem (Meise) en opgravingen bij de abdijgebouwen van Park.

↑ Voormalige pastorie te Tielt-Winge, nu in gebruik door de gemeentediensten

← Molen van het norbertinessenklooster te Gempe, actueel een taverne

Vertrouwend en bouwend op het liefdevolle gebed van talloze bedevaarders en op het al even liefdevolle gebed dat de liturgie ons schenkt, vieren wij Onze-Lieve-Vrouw van Scherpenheuvel met *alle geslachten die haar zalig prijzen*.

Luc Van Hilst, pastoor

Bezoek minister Diependaele

Op 30 augustus mocht de abdij het bezoek ontvangen van Matthias Diependaele, Vlaams minister van (o.a.) onroerend erfgoed. Hij werd daarbij rondgeleid doorheen de abdij door abt Marc Fierens.

25 jaar PARCUM

PARCUM, het museum en expertisecentrum voor religieuze kunst en cultuur, bestaat 25 jaar. De organisatie – voorheen CRKC – is gevestigd in de Abdij van Park in Leuven en zet zich sinds de oprichting in 1997 in om het religieus erfgoed te bewaren en een zinvolle

toekomst te geven. De organisatie startte de werking met de opdracht het roerend religieus erfgoed te beschermen. Ondertussen biedt PARCUM een integrale en geïntegreerde dienstverlening voor het roerend, onroerend en immaterieel erfgoed. Daarnaast bouwde PARCUM ook een museum uit in de Abdij van Park. De belangrijkste opdracht blijft om het erfgoed op een goede en betekenisvolle wijze over te dragen naar komende generaties. Daar zet PARCUM zich de komende jaren verder voor in.

In het najaar van 2022 en het voorjaar van 2023 staan diverse activiteiten op de planning. Onder meer tentoonstellingen, lezingen en een studiedag maken het feestjaar compleet. Meer informatie verschijnt op www.parcum.be.

Wouter Jaspers

Mediorenuitstap 2022

Donderdag 1 september, eerste schooldag, maar voor de negen deelnemers aan de jaarlijkse ontmoetingsdag van de Brabantse norbertijnen en norbertinessen uit Vlaanderen en Nederland werd het een uitstap naar Ant-

werpen. De zusters uit Oosterhout waren weerhouden en ook de confraters van Tongerlo konden niet aanwezig zijn wegens een begrafenis van een medebroeder in de abdij.

Tegen 10 u. werden we verwacht in de schaduw van de kathedraal voor een geleid bezoek door Z.E.H. Bart Paepen, vicaris van het bisdom en pastoor van o.m. de parochie van de kathedraal. In verschillende glasramen is er een verwijzing naar Norbertus, de voormalige Sint-Michielsabdij was niet veraf. Zijn portret prijkt in de zijbeuk en ook in het koor-gestoelte treffen we zijn beeltenis aan.

Christiaan Devos, derde-ordeling van Averbode, kwam ons vervoegen en schoof 's middags mee aan tafel aan. We werden genodigd voor de lunch in De Plek, een ruimte in een bijgebouw van de kerk ingericht als ontmoetingsplek... in samenwerking met Sense.

In de namiddag werden we verwacht in het museum Plantin en Moretus aan de Vrijdagmarkt. Dit bezoek kon ieder op eigen tempo en volgens eigen interesse afleggen... Daarna was er vrije tijd om een terrasje te doen of om nog een ander bezoekje te brengen.

Tegen 18 u. zochten we het terras op van een Italiaans restaurant aan de Oude Korenmarkt. Abt Erik De Sutter en Luc Vankrunkelsven schoven mee aan tafel aan voor een gezellige maaltijd.

Alweer een ervaring rijker ...

Gouden priesterjubiläum Jan Ophoff

Op 28 augustus 1964 werd Jan Ophoff, pas afgestudeerd aan het Sint-Michielscollege van Brasschaat, ingekleed door abt Emmanuel Gisquière. Twee jaar later legde hij professie af. Abt Koenraad Stappers had het plan opgevat om Jan naar Denemarken te zenden en ter voorbereiding stuurde hij hem naar Parijs om er te studeren aan het Institut supérieur de pastorale catéchétique, waar ook confrater Quirien Kerkhofs had gestudeerd. Jan behaalde er zijn diploma in 1973.

Ondertussen werd Jan op 3 april 1972 priester gewijd door Mgr. Schoenmaeckers.

Op 1 september 1973 werd Jan naar Vejle in Denemarken gezonden, waar toen de medebroeders Wim Wuyts, Quirien Kerkhofs en Raymond Stroobants een kleine gemeenschap vormden. Vrij snel werd Jan ingeschakeld in de Sankt Norbertskole als turnleraar, hiervoor had hij ook een opleiding gevolgd in Vejle. Ook gaf hij Latijn en catechese in de

Aangekondigd

Graag houden we u op de hoogte van activiteiten in de abdij en het bezinningscentrum. Voor meer informatie, neem ook een kijkje op onze website www.abdijaverbode.be of de website van het bezinningscentrum www.onthaal-abdijaverbode.be

- Vrijdag 28 oktober (20 u.) tot zondag 30 oktober (15 u.): **Kom en zie, ontdek je roeping**
Begeleiding: Jan Vankeirsbilck o. praem.
- Woensdag 2 november (19.30 u.): **Lezing "Over stilte"** door Joris Capenberghs
Activiteit in het kader van de "Dag van de stilte" i.s.m. Landschapspark De Merode
- Zondag 6 november (10 u.): **Zingen op zondag**
Inoefenen van en stilstaan bij de liederen die gezongen worden in de eucharistie om 11 u.
Begeleiding: Jos Bielen o. praem.
- Zondag 20 november (10 u.): **Catechese op zondag**
Begeleiding: Jan Vankeirsbilck o. praem. Thema: "Wonen in God"
- Vrijdag 25 november (19 u.) tot zaterdag 26 november (19 u.): **Bezinning voor onderwijsmensen**
Begeleiding: Eva Vromman. Thema: "Worstelend bezielend geloof: een zoektocht"
- Zondag 4 december (10 u.): **Zingen op zondag**
Inoefenen van en stilstaan bij de liederen die gezongen worden in de eucharistie om 11 u.
Begeleiding: Jos Bielen o. praem.
- Zondag 18 december (10 u.): **Catechese op zondag**
Begeleiding: Andreas Willems o. praem. Thema: "Advent, waarop wachten wij?"

Inlichtingen en inschrijvingen via de website van het onthaal: www.onthaal-abdijaverbode.be
klik op: [inschrijven voor een activiteit](#).

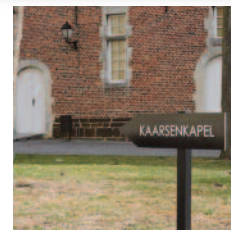
Gebeds- en Misintenties

Voor al uw intenties kunnen HH. Missen aangevraagd worden of kan een kaars aangestoken worden bij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart.

H. Mis: € 15,00
Noveenkaars: € 5,00
Kleine kaars: € 0,50

Aanvragen bij de Prior met duidelijke vermelding van uw intenties: p.vanherck@abdijaverbode.be

Gelieve het bedrag te storten op het rekeningnummer van prior Paul Van Herck: BE80 7343 8321 5077

www.facebook.com/abdijaverbode

[abdijaverbode](https://www.instagram.com/abdijaverbode)

“Averbode” is het contactblad van de norbertijnen van Averbode •
Redactie: Marc Fierens (verantwoordelijke uitgever), Jan Eygenraam, Herman Janssens, Jos Vanderbruggen (eindredactie & vormgeving), Paul Van Herck.
• **Administratie:** Abdij van Averbode, Abdijstraat 1, 3271 Averbode

www.abdijaverbode.be
tijdschrift@abdijaverbode.be

Jaarabonnement: € 15,⁰⁰
rekening: BE95 4529 1705 2158

